Ohlášky – neděle **1.11.2026**
Dnešní neděle je **31. neděle v mezidobí**
Slavnost Všech svatých
***

- Pondělí Vzpomínka na všechny věrné zemřelé
- Úterý sv. Martin de Porres
- Středa sv. Karel Boromejský

***

- **Setkání nad Biblí** v pondělí **v zimě od 17h** na faře.
- 1.11.26 14:00 na hřbitově **společná modlitba za zemřelé.**
- 6.prosince 2026 budeme **volit novou pastoračí radu**. Do 16.listopadu prosím navrhujte kandidáty nebo se sami přihlaste na adrese farnost.lovosice@dltm.cz. Děkuji.
- 5.11.26 17:00 Městská knihovna Lovosice a Římskokatolická farnost Lovosice pořádají **besedu Populární křesťané** v Lovosické knihovně. **První host- kněz Zbigniew Czendlik**, moderuje Jiří Nývlt – Macháně.
- 20.11.26 18:00 Kudrmannovy Lovosice TOČR
- 5.12.26 14:00 DDKT **Duchovní obnova Litoměřice + Lovosice - Jakub Sadílek OFM**
- Památka **všech zemřelých**, je vzpomínkou na zesnulé, kteří ještě nejsou dokonale připraveni ke vstupu do plného společenství s Bohem a jsou ve fázi „očišťování“. Církev, s odvoláním na některé biblické texty, nazývá toto konečné očišťování „očistcem“. **Modlitba za zemřelé patří k nejstarší křesťanské tradici a vzpomínka na mrtvé je součástí každé mše.**
- 1.listopadu odpoledne a 2. listopadu po celý den můžete **při návštěvě kteréhokoliv kostela získat plnomocné odpustky přivlastnitelné pouze duším v očistci.** Kromě obvyklých podmínek (sv. zpověď, sv. přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce a vyloučení veškeré náklonnosti k jakémukoliv hříchu, a to i všednímu) je podmínkou pomodlit se při návštěvě kostela modlitbu Páně a Vyznání víry.
- 1.-8.11. můžete získat plnomocné odpustky, přivlastnitelné jen duším v očistci, jestliže po splnění obvyklých podmínek. navštívíte hřbitov a pomodlíte se tam třeba jen v duchu za zemřelé. Svátost smíření stačí vykonat jednou. Svaté přijímání a modlitba na úmysl Svatého otce vždy kdy chcete plnomocný odpustek získat.

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	**8:00*** **9:00**
Út bohoslužba slova	16:30
St	16:30
Čt	8:00
Pá	16:30

Čtvrtek 7:30 - 8:00 adorace s výstavem Nejsvětější svátosti

***

Sulejovice
3. neděle v měsíci – 15.listopadu

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.
Setkání nad Biblí v pondělí v zimě od 17h na faře
Náboženství pro školní děti:
čtvrtek od 13:00

***

Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz
www.facebook.com/farnostlovosice

P. Mgr. Ladislav Nádvorník SDB
farář
+ 420 603 845 460

Václav

č. 49/26
1.11.2026
31. neděle v mezidobí

Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava v Lovosicích

Texty k rozjímání –

Ne. 1.11.2026 31.neděle v mezidobí
1. čtení: Zj 7,2-4.9-14
Žalm: Zl 24(23)
2. čtení: 1Jan 3,1-3
Evangelium: Mt 5,1-12a
To je pokolení těch, kdo hledají tvou tvář, Hospodine.

K ZAMYŠLENÍ Ani největší umělecké dílo na světě se nemůže chlubit tím, že by bylo bezprostředním dílem Božím. Člověk jím je. Stvořen k obrazu a podobě Boží v sobě nese úžasnou možnost – navzdory hříchu toto své určení uskutečnit. Bez Boží moci a síly to není samozřejmě možné. Ale světci nám dodávají naději: Bůh v nich zvítězil, Boží plán se v nich zdařil, ač zůstali lidmi, naplnili Boží určení pro člověka.

Po. 2.11.2026
1. čtení: Mdr 3,1-9
Žalm: Žl 116
2. čtení: Rim 8,14-23
Evangelium: Mt 25,31-46
Budu kráčet před Hospodinem v zemi živých.

Út. 3.11.2026
1. čtení: Flp 2,5-11
Žalm: Zl 22
Evangelium: Lk 14,15-24
Budu chválit Hospodina ve velkém shromáždění.

St. 4.11.2026
1. čtení: Flp 2,12-18
Žalm: Zl 27
Evangelium: Lk 14,25-33
Hospodin je mé světlo a má spása.

Čt.5.11.2026
1. čtení: Flp 3,3-8a
Žalm: Zl 105
Evangelium: Lk 15,1-10
Ze srdce ať se radují, kdo hledají Hospodina.

Pá. 6.11.2026
1. čtení: Flp 3,17-4,1
Žalm: Zl 122
Evangelium: Lk 16,1-8
Do domu Hospodinova půjdeme s radostí.

So. 7.11.2026
1. čtení: Flp 4,10-19
Žalm: Zl 112
Evangelium: Lk 16,9-15
Blaze muži, který se bojí Hospodina.

Ne. 8.11.2026
1. čtení: Mdr 6,12-16
Žalm: Zl 63(62)
2. čtení: 1Sol 4,13-18
Evangelium: Mt 25,1-13
Má duše po tobě žízní, Pane, můj Bože.

Další podněty k rozjímání:
https://www.vira.cz/Nedelni-liturgie

◆◆◆

Řidič autobusu. *(Dokončení.)*

V sobotu jsem šla do vozovny.
Nevěděla jsem, co řeknu. Nevěděla jsem, jestli to nebude trapné.
V kanceláři u vrátnice seděla žena s krátkými vlasy a brýlemi na řetízku.
"Koho hledáte?"
"Hledám pana Karla. Jezdil osmnáctku. Chtěla bych mu jen poděkovat."
Podívala se na mě déle, než bylo běžné.
"Zastávka U Kapličky?"
Cítila jsem, jak mi hoří tváře.
"Ano. Jak to víte?"
Usmála se.
"Mluvil o vás. Neznal jméno. Říkal vám ta moje slečna od kapličky. Ta, co chodí vždycky tři minuty po čase."
Nevěděla jsem, kam dát oči.
Žena vzala papírek, napsala adresu komunitního centra na druhém konci města a podala mi ho.
"V sobotu dopoledne vozí seniory na nákup. Už ne jako zaměstnanec. Dobrovolně. Zkuste ho tam."
Druhý den jsem šla.
Bylo skoro devět. Před nízkou budovou stál bílý mikrobus. Pan Karel zrovna kontroloval pneumatiky.
Bez kabiny autobusu působil menší.
Starší.
Lidštější.
Přistoupila jsem blíž.
"Pane Karle?"
Otočil se.
Na vteřinu se zamračil, pak řekl:
"U Kapličky."
Zasmála jsem se a skoro se rozplakala zároveň.
"Vy si mě pamatujete?"
"Šest let," řekl. "Čtvrtá řada vlevo u okna. Vždycky trochu udýchaná."
Udělala jsem krok blíž.
"Vy jste na mě čekal."
"Ano."
"Každé ráno?"
"Ano."
"Proč?"
Pokrčil rameny, jako by šlo o nejmenší věc na světě.
"Protože jste vždycky přišla tři minuty po odjezdu."
"Mrzí mě to."
"A proč?" řekl. "Ne každý má stejná rána."
"Ale jízdní řád…"
Tehdy se na mě podíval jinak.
Ne jako bývalý řidič na cestující.
Jako člověk na člověka.
"Jízdní řády jsou potřeba," řekl. "Ale nestojí víc než člověk."
A pak, jako by právě neřekl větu, která mi změnila pohled na šest let života, dodal:
"Když už jste tady, můžete pomoct. Jedeme pro paní Růženu na nákup."
Tak jsem poznala paní Růženu Vackovou.
Drobnou ženu přes osmdesát, béžový kabát, bílé vlasy sepnuté dozadu a zvláštní zvyk omlouvat se úplně za všechno.
Omlouvala se, že chodí pomalu.
Že dlouho hledá peněženku.
Že se nemůže rozhodnout mezi dvěma druhy polévkových nudlí.
Že potřebuje pomoct s taškou.
Pan Karel jí pokaždé říkal:
"Paní Růženo, v klidu. Máme čas."
A neříkal to jako frázi.
Myslel to.
Pomohla jsem jí s vozíkem, s těžkým mlékem, s balíkem toaletního papíru, který se jí nevešel pod ruku. Když jsme ji doprovodili domů, byt byl čistý, vyvětraný, všechno na svém místě.
Až příliš.
Jeden talíř na stole.
Jeden hrnek ve dřezu.
Jedny papuče u křesla.
Než zavřela dveře, řekla mi potichu:
"Děkuju, že jste mě nepopoháněla. Přes týden se mi někdy stane, že s nikým nemluvím déle než dvě minuty."
Ta věta mě trefila do míst, o kterých jsem netušila, že jsou prázdná.
Cestou zpátky jsem dlouho mlčela.
Pak jsem se zeptala pana Karla:
"Vy jste nečekal jen na mě, že ne?"
Usmál se koutkem úst.
"Ale kdepak. Byla jedna sestřička u nemocnice. Starý pán s holí u pošty. Maminka s malým klukem u školy. Dvě minuty tady, tři minuty tam."
Odmlčel se.
"Nic zvláštního."
Pro mě to zvláštní bylo.
Protože jsem najednou pochopila, že jsem pro někoho šest let nebyla neviditelná.
A že tři minuty někdy nejsou zpoždění.
Jsou způsob, jak někomu říct:
vidím tě a neodjedu bez tebe... *(Web)*